

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 3. Principium 3. Pro ratione Delicti erit & plagatum modus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eos, qui Jus eligendi in Compromissum transtulerunt, non incurere pœnas indignè eligenti-
decretas, si ipse Compromissarius indignam Personam
liberè elegerit; ita deciditur in cap. Si Compromissa-
17. §. Porro de elect. in 6.

Deducitur 2. Si Mandatarius sui mandati limites trans-
gesserit, non debere damnum ex tali transgressione secu-
m ipso Mandanti adscribi, uti colligitur ex cap. 9. de Ar-
& 10. Cum per Procuratorem. 9. C. Mandati.

Deducitur 3. Infantes sine Baptismo decedentes rectiùs
communiori sententia dici nullam pœnam sensùs pati,
quod hæc pœna solùm debeat peccatis propria volunta-
missis; aliter verò se res habet quoad pœnam damni
missiõnem gratiæ originalis & gloriæ aternæ; hæc e-
gratia ac gloria cum Posteris Adami per se non fuerit
meritò quoque illis negari poterat ob alienum pecca-
quod per transfusam in Adamum voluntatem com-
mittunt.

§. III.

PRINCIPIUM III.

Pro ratione delicti erit & plagarum modus.

Sensus.

Hoc est, qualis fuerit culpa quoad ipsam malitiam, talis
erit pœna quoad intensiõnem, vel extensiõnem, ita ta-
non Arithmetica, sed Geometrica proportio attenda-
tetur culpam & pœnam, cum sæpe (saltem in hoc mun-
non possit arithmetice proportionata pœna pro culpa
proportio.

Authoritas.

Desumptum est ex cap. 25. Deuter. Item ex cap. Felicis.
cap. 10. ubi dicitur: Judex pœnam metiatur ex culpa.

Ratio.

Quia, cum pœna duplici fine infligatur, scilicet tum ad
pœnationem præstandam, tum ad propriam delinquentis,
& alio-

& aliorum respicientiam ac exemplum, merito proponendo hoc duplici fine non quæcunque, sed, quantum potest, proportionata culpæ pœna infligitur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Rectè à DEO pro peccato mortali pœnam æternam & intensivè maximam fuisse constitutam; alioqui nec digna satisfactio præstaretur; nec homines scienter absterrentur à peccato, uti communiter docent Theologi.

Deducitur 2. Rectè quoque à S. Thoma & aliis doctrinam minimam Purgatorii pœnam omnes hujus mundi pœna tormenta collectivè sumpta excedere, cum & culpa, quatenus DEUM offendit, gravior sit, quàm omnes culpæ collectivè sumptæ, quatenus præcisè considerantur ut sunt offensa Creaturæ.

Deducitur 3. Crimina læsæ Majestatis etiam in humanis Foro ac judicio rectè extraordinariâ pœnâ, & cum exclusione Privilegiorum, quæ interdum Peccatores ratione loci Personæ participant, puniri; cum hoc ipso, quod dignitas longè Personam offendant, etiam majorem malitiam contrahant, atque ad eò & pœnam graviolem mereantur.

§. IV.

PRINCIPIUM IV.

Peccatum, quod consensu contrahitur, sine consensu minimè relaxatur.

Sensus.

Hoc est, quando quis per peccatum propria voluntate commissum avertitur à DEO, dissolvendo amicitiam illius æquum est, ut per detestationem quoque propria voluntate factam iterum redeat ad amicitiam DEI.

Authoritas.

Desumptum est ex cap. Majores. de Bapt. illudque in P. Gobat tr. 1. sect. 6. n. 230. & addit etiam à S. Thoma & aliis Theologis communiter doceri, saltem loquendo de ordinaria via; nam per absolutam potentiam posse peccatum per solam condonationem extrinsecam remitti, non peccatum hodiè Recentiores docent.